

Sygnatura akt **II K 138/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r.

sprawy

Ł. P., syna W. i A. z domu O., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w dniu 19 grudnia 2014 roku w miejscowości P., znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie wynik - 1,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 1,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, I badanie wynik - 3,2 ‰ alkoholu etylowego we krwi, II badanie wynik 2,9 ‰ alkoholu etylowego we krwi), kierował samochodem marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym opisanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) o sygn. akt II K 1044/10 za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) o sygn. akt II K 557/10 za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w związku z art. 11 § 2 kk oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. o sygn. akt VII K 459/13 za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk, a jednocześnie czynem swym nie zastosował się do orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat orzeczonym wyrokiem o sygn. akt VII K 459/13,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. uznaje oskarżonego Ł. P. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 (siedmiu) lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniach 19 i 20 grudnia 2014 r.;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 138/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2014 r. około godz. 18 w P. Ł. P. jechał i kierował samochodem marki A. o numerach rejestracyjnych (...), będąc w stanie nietrzeźwości. Ponadto kierując tym samochodem doprowadził do kolizji z zaparkowanym samochodem należącym do M. C..

Po przybyciu na miejsce zdarzenia policji u Ł. P. stwierdzono 1,8 oraz 1,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto w jego krwi stwierdzono 3,2 oraz 2,9 promila alkoholu.

Dowód:

- protokół badania alkomatem, k. 5,
- sprawozdanie z badania krwi, k. 19, 22,
- zeznania M. C., k. 7, 106,
- wyjaśnienia Ł. P., k. 12,
- zeznania W. W. (2), k. 37-38, 107,
- zeznania P. K., k. 39, 107,
- opinia biegłego, k. 65-67.

Ł. P. był uprzednio trzykrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 1044/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 26 października 2010 r., sygn. akt II K 557/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 244 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w W. z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII K 459/13 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Dowód:

- karta karna, k. 98-99,
- odpisy wyroków, k. 16, 17, 31.

W toku postępowania przygotowawczego Ł. P. podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Podczas drugiego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu.

Sąd zważył:

W świetle zgromadzonych i przeprowadzonych dowodów sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości.

Oskarżonego obciążały w zasadzie wszystkie dowody, oprócz jego drugich wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego.

I tak w pierwszej kolejności oskarżonego obciążały przeprowadzone badania alkomatem oraz badania krwi. Oba te dowody potwierdzały, że oskarżony był w stanie nietrzeźwości po zatrzymaniu go przez policję.

Nieprawdziwa była wersja wydarzeń, wedle której oskarżony w chwili kierowania samochodem był trzeźwy, a alkohol spożył dopiero po powrocie do domu.

Po pierwsze z opinii biegłego wynikało, że zawartość alkoholu we krwi oskarżonego około godz. 18 wynosiła co najmniej 3,2 promila lub więcej. Wniosek ten jest zgodny z treścią dokumentu w postaci sprawozdania z badania krwi oskarżonego, gdzie stwierdzono zawartość alkoholu na poziomie 3,2 promila oraz 2,9 promila.

Oskarżonego obciążały również w powyższym zakresie zeznania M. C., który już w postępowaniu przygotowawczym stwierdzał, że oskarżony (po tym, gdy przyszedł zgłosić mu, że uderzył w jego samochód) był całkiem pijany i ledwo stał na nogach. Przed sądem świadek stwierdzał, że oskarżony belkotał i był to znaczny stan upojenia alkoholem.

Spójne z wersją przedstawioną przez świadka M. C. były wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się w całości do popełnienia zarzuczonego mu czynu, stwierdzając: „Nie ma co wyjaśniać. Po prostu jechałem tym samochodem i byłem pijany”.

W tym stanie rzeczy sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego (k. 29), w których nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu.

W konsekwencji wniosek obrońcy o przesłuchanie biegłego na rozprawie nie zasługiwał na uwzględnienie, bowiem czynność ta byłaby niecelowa. Wyżej wskazane dowody pozwalały na ustalenie, czy oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości oraz na ustalenie, że w stanie nietrzeźwości znajdował się on już w chwili, gdy kierował pojazdem.

Dopełnieniem obciążających oskarżonego dowodów były zeznania policjantów, którzy potwierdzali wersję wydarzeń (odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego) przedstawioną przez świadka M. C..

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 kk. Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy czym był uprzednio trzykrotnie karany za tego rodzaju przestępstwa.

Powyższa okoliczność obligowała sąd do wymierzenia oskarżonemu surowej kary pozbawienia wolności.

Oskarżony po raz czwarty kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, co oznacza, że nie tylko rażąco nie przestrzega porządku prawnego, ale również nie szanuje orzeczeń sądów. Oskarżony po raz kolejny stworzył znaczne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym, czego dowodem jest spowodowana przez niego kolizja.

W konsekwencji sąd zdecydował o wymierzeniu oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności oraz o orzeczeniu wobec niego środka karnego w postaci siedmioletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Długi okres zakazu podyktowany jest koniecznością wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego, jako osoby stwarzającej znaczne zagrożenie dla innych kierowców.

Sąd nie dopatrył się co do oskarżonego żadnych okoliczności łagodzących. Oskarżony zresztą żadnych takich okoliczności nie przedstawił, bowiem nie stawiał się na rozprawie.

Na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania.

Zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, bowiem wedle ostatnich informacji, którymi dysponował sąd, jest on osobą bezrobotną.